

Alla barn har rätt att gå i skolan men har alla rätt att lyckas?

Under hela min mellanstadietid hade jag lärare som inte trodde på någon av eleverna i min klass. De förutsatte att vi inte kunde lyckas i skolan. Lärarna vågade inte ens sätta in kunskapskravet för betyget A i matriserna som de visade för oss. Jag undrar varför det var så?

Skolarbetet gick långsamt. Förklaringarna som lärarna gav oss var alltid mycket långa men samtidigt ställdes inga krav på att vi skulle prestera ett bra skolresultat. Det var sällan lärarna gav oss läxor och när de gjorde det så förväntade de sig inte att vi skulle göra dem eller att läxorna skulle bli inlämnade.

Bara för att jag behövde hjälp med det praktiska så "gjorde" helt plötsligt assistenterna skoluppgifterna åt mig. Anledningen till att det såg ut som att det var så, var att de satt bredvid oss för att kunna skriva ned våra svar. Det störde min koncentration så mycket att jag ibland inte fick fram några svar. Till slut bad läraren, assistenten om att ge mig svaret. Vi fick bara använda datorer under svensklektionerna. Därför blev svenska det ämne som jag fick bäst betyg i.

Många elever tycker att prov är jobbiga men jag fick aldrig ens ha ett riktigt prov förrän vi hade nationella prov i årskurs 6. Hur skulle jag kunna göra ett så stort prov utan att knappt veta vad ett prov var? Lärarna sa till mig att det inte var så konstigt att jag presterade som jag gjorde på proven med tanke på min funktionsnedsättning. Men det handlade egentligen aldrig om det. Det handlade om att de inte gav mig samma förutsättningar som elever utan funktionsnedsättning.

Barnkonventionen säger att alla barn har rätt att mötas med respekt. Så var det aldrig för oss. Om ett beslut kring vår skolsituation skulle fattas så var vi aldrig delaktiga i diskussionen utan informerades när beslutet redan var fattat. Barnkonventionen säger att alla barn har rätt att gå i skolan men har alla rätt att lyckas?

Skolan är viktig för min framtid men om jag inte ens får förutsättningar att lyckas i skolan har jag ju inte fått en chans till en bra framtid överhuvudtaget. De personer som alltid har haft någon som tror på dem i skolan kommer aldrig att uppskatta den tilltron på samma sätt, tror jag. De tar den för given. Jag med min funktionsnedsättning har redan från början svårare att skapa en god framtid då jag har begränsade jobbomöjligheter och är beroende av assistenter.

Varför göra det ännu svårare genom att inte ge mig möjlighet att påverka det som går att påverka, min utbildning. För det är rätt utbildning som kan skapa vägar in på arbetsmarknaden eller möjligheter till att plugga vidare.

TEXT: NADINE HULTMAN CARLSSON